

signal om, at virksomhederne ikke behøver at tage arbejdsmiljøet alvorligt.

De gode virksomheder har for længst indset, at et godt arbejdsmiljø med tilfredse medarbejdere giver større produktion og lettere adgang til arbejdskraft.

De mindre gode virksomheder, som ikke seriøst arbejder med arbejdsmiljø og forebyggelse, vil med nedskæringerne i bemanningen i Arbejdstilsynet opleve, at de sjældnere modtager besøg fra Arbejdstilsynet. S, SF og EL frygter, at det alt i alt vil medføre en forringelse af arbejdsmiljøet og et øget antal arbejds-skader på de danske virksomheder.

Når man ser på, hvordan virksomhederne har det med arbejdsmiljøet, kan man dele dem op i tre hovedkategorier: Næsten hver tredje virksomhed har et dårligt arbejdsmiljø og mangler viljen til at ændre det. Op mod halvdelen af virksomhederne vil gerne, men de har brug for at blive hjulpet i gang. Kun én ud af fire virksomheder har styr på arbejdsmiljøet.

Der er brug for rammer, regler og normer! Regeringen og myndighederne har tre vigtige opgaver: De skal sikre en fortsat udvikling af arbejdsmiljøindsatsens regelgrundlag, udføre effektiv og målrettet kontrol med, at loven bliver overholdt, og sikre, at der er et effektivt rådgivningssystem, som kan hjælpe virksomhederne i gang med den forebyggende indsats.

Målet er blandt andet, at myndighederne skal lægge et vedvarende pres på de mange virksomheder, hvor der er alvorlige arbejdsmiljøproblemer, og skabe et minimumsniveau for hele arbejdsmarkedet, så opnåede forbedringer ikke sælges ud i perioder med dårlige konjunkturer. Udviklingen skal bygge på velfærdsbetragtninger og dokumentation.

Men S, SF og EL ser i øjeblikket en hovedløs deregulering af arbejdsmiljøet, hvor man opskruer sundhedssystemets kapacitet til at behandle skader og sygdomme fra arbejdslivet frem for at forebygge. Mindretallets vision er det gode arbejdsliv, hvor alle mennesker har et sundt, sikkert og udviklende arbejde.

Regeringen har spillet hårdt ud på arbejdsmiljøområdet og har allerede gennemført og planlagt en række indgreb, der vil skade forebyggelsen af nedslidning og dårligt arbejdsmiljø i det hele taget, ved at

- stoppe BST-udbygningen, som var planlagt pr. 1. januar 2002,
- stoppe Arbejdstilsynets muligheder for at udstede administrative bøder til virksomheder, der ikke lever op til arbejdsmiljølovens formelle krav,
- ophæve arbejdsmiljølovens regler om, at der skal vælges sikkerhedsrepræsentanter på arbejdspladser med fem ansatte og derover. Regeringen planlægger at hæve grænsen til ti ansatte,
- ophæve loven om Arbejdstilsynets gebyrbelagte tilsyn,
- ophæve loven om arbejdsmiljøafgiften,
- ændre på kravene om arbejdspladsvurdering (APV) i år 2003 for virksomheder med under ti ansatte,
- begrænse Arbejdstilsynets beføjelser ved ikkeerhvervsmæssigt arbejde i private hjem, og
- lempe arbejdsmiljølovens bestemmelser om hviletid og fridøgn ved hjemmearbejde.

Indgrebene vedrører netop de elementer i de senere års arbejdsmiljøreformer, som bidrager mest til at forbedre arbejdsmiljøet. De reformer, som blev gennemført på arbejdsmiljøområdet under den forrige regering, og som altså nu er under pres, omfattede

- initiativer, der skaber økonomiske incitamenter for virksomhederne til at udvikle arbejdsmiljøet og overholde gældende lovgivning og aftaler, og
- initiativer, der tager sigte på at styrke samarbejdet mellem arbejdsgiverne og lønmodtagere om arbejdsmiljøet, især på de mindre arbejdspladser.

En deregulering på arbejdsmiljøområdet bremser de senere års fremskridt på arbejdsmiljøområdet. Den vil mærkbart forringe indsatsen på de små virksomheder og inden for de erhvervsområder, der har de væsentligste arbejdsmiljøproblemer.

Det enkelte menneske kan ikke holde til et dårligt arbejdsmiljø, som derfor må bekæmpes med forebyggende initiativer.

Samfundet kan heller ikke holde til det, hverken moralsk eller økonomisk, fordi det øger behovet for behandling og deraf følgende krav om ressourcer til sundhedssektoren. Det er endnu en grund til, at forebyggelse fortsat er i markant fokus.